

HOTĂRÂRE

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

12 aprilie 2019

mun. Chișinău

nr. 11/4

în componența:

Președintele ședinței:

Toma Nadejda

Membrii Colegiului disciplinar:

Cobzac Elena

Minciuna Anatolie

Mînăscurtă Igor

Miron Aliona

Botnaru Stela

Otean Angela

Midrigan Pavel

examinând în ședință publică, contestația depusă de cet. Sorochin Iurii împotriva hotărârii nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1, emisă în privința acțiunilor judecătorul Curții de Apel Chișinău, Iorgov Steliana,

CONSTATĂ:

Conținutul sesizării

1. La 10 octombrie 2018, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit o sesizare din numele cet. Sorochin Iurii, în privința acțiunilor judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iorgov Steliana.

Autorul sesizării relatează, că la 03 noiembrie 2017, judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), Iorgov Steliana, a pronunțat hotărârea în cauza contravențională nr. 5-2522/17, încălcând prevederile art. 85 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 374, 463 alin. (1) Cod contravențional.

Ca urmare, hotărârea emisă de judecătorul Iorgov Steliana a fost anulată de instanța de recurs cu remiterea pricinii la rejudecare, în alt complet de judecată.

Solicită tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Iorgov Steliana în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b), c), g), h), i), j) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Constatățile Inspecției judiciare

2. Prin decizia nr. 1011s-1295 p/m din 29 octombrie 2018, Inspecția judiciară a respins sesizarea depusă de cet. Sorochin Iurii, ca vădit neîntemeiată, din motiv că în urma verificărilor efectuate nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile, care ar demonstra comiterea de către judecător a abaterilor disciplinare invocate, iar faptele expuse în sesizare nu întrunesc condițiile și nu

fac parte din lista abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Constatările Completului de examinare a contestațiilor

3. Prin hotărârea nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1, a fost respinsă contestația cet. Sorochin Iurii, împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 1011s-1295 p/m din 29 octombrie 2018, din motiv că faptele expuse în contestație nu se încadrează în categoria abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 al Legii nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Argumentele contestației

4. Nefiind de acord cu hotărârea nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1, petiționarul a contestat-o în fața Plenului Colegiului disciplinar, invocând argumente similare cu cele depuse anterior în sesizarea din 10 octombrie 2018 care prin decizia Inspecției judiciare nr. 1011s-1295p/m din 29 octombrie 2018 a fost respinsă ca fiind vădit neîntemeiată, din motiv că faptele expuse în sesizare nu întrunesc condițiile și nu fac parte din lista abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Constatările Plenului Colegiului disciplinar

5. Examinând materialele procedurii disciplinare, verificând temeinicia argumentelor invocate în contestație, Plenul Colegiului disciplinar ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă Sorochin Iurii împotriva hotărârii nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019 a Completului de admisibilitate nr. 1, emisă în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iorgov Steliana, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. II din Legea pentru modificarea Legii nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 136 din 19.07.2018 (în vigoare 14.10.2018) – sesizările cu privire la abaterile disciplinare depuse la Consiliul Superior al Magistraturii până la intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și contestațiile aflate în procedura completelor de admisibilitate și cele ale colegiului disciplinar vor fi examinate conform procedurilor existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Potrivit art. 34 alin. (5) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cauza disciplinară se examinează doar în limitele hotărârii de admisibilitate adoptate în condițiile art. 28.

În conformitate cu prevederile art. 29 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, hotărârile completelor de admisibilitate ale Colegiului disciplinar privind respingerea sesizării pot fi contestate în fața Plenului Colegiului disciplinar în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii. Data comunicării hotărârii se consideră data recepționării acesteia de către autorul sesizării.

Colegiul disciplinar, în cazul contestării hotărârii de respingere a sesizării, adoptă una dintre următoarele soluții: a) respingerea contestației și menținerea hotărârii completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar.

Potrivit art. 39 din Legea nr. 178 în vigoare la data înaintării sesizării, hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile colegiului disciplinar devin irevocabile.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, petiționarul indică la abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b), c), g), h), i), j) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, invocând că inspectorul judecător nu a întreprins careva măsuri pentru a constata încălcările comise de către judecătorul Iorgov Steliana la pronunțarea hotărârii în cauza contravențională nr. 5-2522/17, indicate în sesizarea din 10 octombrie 2018.

Conform datelor din programul PIGD, se reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 03 noiembrie 2017, a fost respinsă contestația lui Sorochin Iurii împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 824448 și deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale din 28 august 2017.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, a fost admis recursul declarat de Sorochin Iurii, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 03 noiembrie 2017, în cauza contravențională în privința lui Sorochin Iurii cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Astfel, deși petiționarul a invocat dezacordul cu acțiunile judecătorului Iorgov Steliana, Colegiul disciplinar atestă că petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, care ar servi drept temei pentru anularea hotărârii nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019.

Colegiul subliniază că, în conformitate cu art. 114, 115 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite. Controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau

indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

În temeiul art. 19 alin. (3) din aceeași lege, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în îndeplinirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

În art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel se constată, că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Așadar, acțiunile judecătorului nu pot fi încadrate conform abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, or, în acest caz este necesar a se avea în vedere definiția noțiunii de neglijență gravă.

Textul prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. b) din Lege, definește abaterea disciplinară prin acțiunile de „rea-voință” și „neglijență gravă”, de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Ca urmare, pentru a putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unei îndatoriri elementare profesionale cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție, așa încât nerespectarea normelor de procedură și/sau materiale să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, fără justificare și cu consecințe deosebit de grave.

Faptele urmează să aibă consecințe grave prin încălcarea drepturilor părților, actul de justiție fiind afectat, prin ce s-ar fi adus atingere valorilor sociale, referitoare la realizarea activității de justiție, valori care sunt transpuse în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin lege și regulamente, a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător.

Se menționează că acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu pot fi încadrate conform normei prevăzute la lit. c) alin. (1) art. 4 din Legea nominalizată, ca acțiuni în procesul de îndeplinire a justiției care fac dovada

incompetenței profesionale grave și evidente. Or, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni care ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în spețele care se soluționează. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

Cu referire la norma prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din aceeași Lege, ca încălcare a normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, se subînțeleg acele norme imperative, care impun o anumită conduită, de la care ele nu pot deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. Prin normele imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Astfel, normele de drept imperative sunt acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Sub aspectul laturii subiective, pentru a se reține existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea sus menționată, este necesar ca judecătorul cu intenție să urmărească scopul încălcării normelor imperative ale legii, condiție ce nu este întrunită în speța dată.

Temeiul invocat sub aspectul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. j) din Lege, ca neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere sau necorespunzătoare a unei obligații de serviciu, fără o justificare rezonabilă, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane, este pur declarativ, or, faptele descrise în sesizare nu pot fi calificate ca neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere a unei obligații, imputabilă judecătorului.

Colegiul disciplinar menționează că este declarativ și temeiul invocat de petiționar și prevăzut la lit. h) alin. (1) art. 4 din Lege, ca absențele nemotivate de la serviciu, întârzierea ori plecarea fără motive obiective de la serviciu, dacă aceasta a afectat activitatea instanței, or, cele invocate în contestație se referă la legalitatea actului judecătoresc emis de către judecător.

Nefondat și neargumentat este și temeiul invocat de petiționar, prevăzut la lit. p) alin. (1) art. 4 din Lege, și anume alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor. Or, anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat legea.

Astfel, că expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare, iar faptele invocate în contestația și sesizarea depuse de

Sorochin Iurii, nu întrunesc elementele abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, la examinarea contestației depuse de Sorochin Iurii, Completul de examinare a contestațiilor nr. 1, a dat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei, iar argumentele expuse în contestație și sesizare sunt neîntemeiate și declarative, Plenul Colegiului disciplinar ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă de Sorochin Iurii.

În conformitate cu prevederile art. 29 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge contestația depusă de Sorochin Iurii și se menține hotărârea nr. 18/1 din 25 ianuarie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1, emisă în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iorgov Steliana.

Hotărârea este irevocabilă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac și intră în vigoare la data adoptării.

Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței:	/semnatura/	Toma Nadejda
Membrii Colegiului disciplinar:	/semnatura/	Cóبزac Elena
	/semnatura/	Minciuna Anatolie
	/semnatura/	Mînăscurtă Igor
	/semnatura/	Miron Aliona
	/semnatura/	Botnaru Stela
	/semnatura/	Otean Angela
	/semnatura/	Midrigan Pavel